

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

“การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม ”

พื้นฐานการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา

สำหรับเด็กอนุบาลปีที่ 2/5

สอดคล้องกับมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของเด็ก

นางสมใจ รัตนพรชัย
ผู้จัดทำ

โรงเรียนนिरศาสตร 37/3 หมู่ 16 ตำบลท่าผา
อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดราชบุรี

คำนำ

Best Practice “การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม” นี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เรื่อง พัฒนาการด้านสังคม ซึ่งสามารถฝึกได้ตั้งแต่วัยเป็นเด็กเล็กๆ เช่นนี้ จะส่งผลให้เด็กๆ มีสังคมที่ดี มีความรับผิดชอบด้วยตนเองได้ สร้างเสริมบุคลิกภาพที่ดี รวมถึงการใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข

ท้ายที่สุดนี้ ผู้จัดทำหวังว่า Best Practice “การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม” นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน และผู้สนใจทั่วไป ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ที่ให้โอกาสและความรู้ความเข้าใจในการจัดทำ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ โปรดให้คำแนะนำโดยตรงเพื่อการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

นางสมใจ รัตนพรชัย
ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่นำเสนอ	1-2
จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน	3
กลุ่มเป้าหมาย	3
Model	4
กระบวนการผลิตผลงานขั้นตอนการดำเนินงาน (Flow Chart)	5
กระบวนการตรวจสอบ กลั่นกรอง	5
ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ	6
องค์ความรู้ที่เกิดจากนำ (Best Practices) ไปใช้	6
ปัจจัย ความสำเร็จ	7
บทเรียนที่ได้รับ	7
การเผยแพร่และการได้รับการยอมรับ	7
ภาคผนวก / ภาพประกอบการทำ (Best Practice)	8
บรรณานุกรม	15

วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

ชื่อ (Best Practice)	การส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการ จัดกิจกรรมนิทานคุณธรรม
ชื่อผู้จัดทำ (Best Practice)	นางสมใจ รัตนพรชัย
และมีวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติจริง	

๑. ความสำคัญของผลงาน นวัตกรรม หรือวิธีปฏิบัติที่น่าเสนอ

พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง การพัฒนาความสามารถในการแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับแบบแผนที่สังคมยอมรับ เพื่อดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ซึ่งเด็กอายุ 3-6 ปีจะเป็นช่วงวัยที่สนใจเรียนรู้สังคมภายนอกบ้านมากขึ้น เป็นการเรียนรู้เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่อยู่รอบตัว พัฒนาการด้านสังคมของเด็กวัยนี้จึงเป็นพื้นฐานการสร้างบุคลิกภาพที่เหมาะสมของเขาในอนาคต

การเล่านิทาน ความหมายของนิทาน จันทรเพ็ญ สุภาพผล (2535 : 26) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยอิง ความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนาน แฝงความคิดสอนใจเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ จากเนื้อหาในนิทาน กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์(2535 : 8) ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่อง เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนาน แฝงคำสอนจรรยาในชีวิต เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนืองของผู้เล่าให้คนรุ่นใหม่ฟัง เกริก ยूनพันธ์(2539 : 16) ให้ความหมายของนิทานว่า เป็นเรื่องราวที่เล่าสืบทอดต่อกันมา ตั้งแต่โบราณ โดยมีเนื้อหาที่เล่าเป็นการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณงามความดีเพื่อปลูกจิตสำนึกของคนให้ประพฤติปฏิบัติอยู่ในความดีและเป็นตัวอย่างแก่สังคม ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2540 : 45) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดย วัตถุประสงค์ เพื่อสืบทอดประสบการณ์ความรู้ความคิดหรือค่านิยมบางอย่างให้ผู้ฟังพร้อมทั้ง สอดแทรกความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อมๆ กัน กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541 : 210) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ สื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับ การสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบฟังนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก วันเนาว์ยูเด็น (2542 : ค น ๖) ให้ความหมายไว้ว่า นิทาน คือ ชีวิตเรื่องราวในนิทานแท้ที่จริง เป็นเรื่องราวของชีวิต นิทานไม่ใช่เรื่องสำหรับเพียงเพื่อฟังอ่าน เพื่อสนุกหรือรับคำสอนที่แทรกอยู่ เท่านั้น สันหพัฒนอรุณธาริ(2542 : 2) ให้ความหมายว่า นิทาน คือ เรื่องที่มีผู้แต่งขึ้นใหม่ โดยยึด ความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการเล่าเรื่องให้เข้ากับสภาวะการณ์ในเวลานั้นๆ ซึ่งสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คติสอนใจ ที่ฟังประสงค์ให้ผู้ฟังนำไปใช้ในชีวิต จากเนื้อหาของนิทาน เพื่อใช้เป็นสื่อในการ สร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก วาโร เฟ็งสวัสดิ(2542 : 138) ได้กล่าวว่า นิทานและการเล่าเรื่อง หมายถึงเรื่องราวที่เล่าต่อกันมาเป็นเวลานาน เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินและให้ความรู้เพื่อเป็นคนดีอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุข และบางครั้งก็สอดแทรกคติและคุณธรรม เพื่อสอนใจลงไปด้วย ในระหว่างการเล่าเรื่องให้ เด็กฟัง อาจมีการสนทนาโต้ตอบ อภิปรายซักถาม แสดงข้อคิดเห็น และแสดงท่าทางประกอบ เรื่องราวก็ได้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่านิทาน สมศักดิ์ปริบูรณ์ (2542 : 48) สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า 1. เป็นเรื่องราวที่ผูกขึ้น 2. เป็นเรื่องราวที่เชื่อว่าจาเป็นสื่อในการถ่ายทอด 3. เป็นบทประพันธ์ที่มีลีลาการเล่าแบบเป็นกันเอง ทานองการเล่าด้วยวาจา 4. เป็นเรื่องเล่าที่มีจุดประสงค์หลัก เพื่อความบันเทิงใจ และมีสิ่งสอนใจเป็น จุดประสงค์รอง สรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาด้วยการผูกเรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของความจริง บ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการหรืออิงความจริง มี 6 วัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินสอดแทรกแง่คิด คติสอนใจและแฝงด้วยการปลูกฝัง

คุณธรรม จริยธรรมอันดีงาม เพื่อให้ผู้ฟังนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติตนที่ดีในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความหมายของการเล่านิทาน กรมวิชาการ (2543 : 98-99) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานถือได้ว่าเป็นศิลปะดั้งเดิมอย่างหนึ่งใน การสื่อความหมายทางวาจาของมนุษย์การเล่านิทานให้ความสุขมาให้แก่ผู้ฟังและผู้เล่าพอกัน ถือเป็น วิธีหนึ่งที่จะใช้เป็เครื่องชักจูงให้เด็กเกิดความอยากอ่านหนังสือขึ้นมาบ้าง (กรมวิชาการ, 2543 : 98- 99) นอกจากนั้น ยังสามารถใช้นิทานเป็นสื่อนำไปสู่การเรียนการสอนต่าง ๆ และนิทานยังคงใช้เป็น ส่วนสำคัญยิ่งของการสอนเด็กในระดับปฐมวัย จุดมุ่งหมายในการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาทักษะในด้าน การใช้ภาษา การฟัง พูด คิด ถาม สังเกต ซึ่งเป็นพื้นฐานนำเด็กไปสู่การอ่านในโอกาสต่อไป นอกจากนั้นคณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา (2547 : 248) ได้กล่าวว่า นิทานยังเป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทักษะคิดและค่านิยมที่เหมาะสม สหรับเด็กมาใช้เล่านิทาน เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับ สถานการณ์ในชีวิตประจำวัน เกริก ยูพันธ์ (2539 : 35) การเล่านิทาน คือ ผู้ที่มีความสามารถ ในการเล่าเรื่องราว ผู้เล่าแต่ละ คนมักจะมีลักษณะเด่นพิเศษแตกต่างกัน บางคนใช้เสียงเป็นสื่อสร้างความสนใจ บางคนอาจใช้ท่าทาง ประกอบการเล่า แล้วเกิดความสนุกสนาน บางคนสร้างสื่อ หรืออุปกรณ์ช่วยในการเล่าให้เกิดความตื่น ตาตื่นใจ พัชรีไชยะสนิท (2535 : 80) ได้กล่าวว่า การเล่านิทาน หมายถึง การเล่าเรื่องให้เด็กฟังและ สนทนาโต้ตอบ อภิปรายซักถาม แสดงความคิดเห็น และแสดงท่าทางประกอบเรื่องราว หรือประสบการณ์รอบตัว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการเล่า เช่นเดียวกับ เนื่อน้อง สนับบุญ (2541 : 35) ได้กล่าวว่า การเล่านิทานหมายถึง การถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กเข้าใจ ด้วยการเล่าโดย ใช้น้ำเสียง ท่าทาง สื่อวัสดุ ตลอดจนวิธีการประกอบการเล่าและยังครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้เด็กได้ มีโอกาสเป็นผู้เล่าด้วยตนเอง สรุปได้ว่า การเล่านิทาน หมายถึง วิธีการในการถ่ายทอดเรื่องราวของนิทานให้เด็กได้ฟัง ไม่ว่าจะ เป็นโดยใช้น้ำเสียง ท่าทางประกอบเรื่องราว สื่อวัสดุอุปกรณ์ตลอดจนการส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาส เป็นผู้เล่าด้วยตนเอง

คุณธรรมจริยธรรม ความหมายของคุณธรรม มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ คุณธรรม หมายถึง วิธีแห่งการปฏิบัติดี ปฏิบัติงามปฏิบัติตามครรลองของการแสดงออกที่เห็น แก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ซึ่งคำว่าคุณธรรม นี้มีมาแต่สมัยดึกดำบรรพ์อย่างน้อยก็เมื่อพุทธศาสนา อุบัติขึ้นในโลกโดยนักปราชญ์ สมัยก่อนคริสต์ศักราชได้เน้นคำสอนเกี่ยวกับคุณธรรมไว้ต่างกัน คือ หลักคำสอนปรัชญาของโสเครติส (Socretes) อธิบายว่า คุณธรรม คือ ความรู้ (Virtue is Knowledge) เป็นสิ่งซึ่งสอนให้รู้ได้ เช่น ความรัก ความดี ความจริง ความสวยงาม และความยุติธรรม (พินิจ รัตนกุล (2515 : 68) ต่อมาคำสอนนี้ถูกถ่ายทอดมายังเพลโต (Plato) ได้ให้ความหมายว่า คุณธรรม คือ ความรู้ ที่ได้มาจากการสั่งสมปฏิบัติซึ่งค ากกล่าวของเพลโตนี้ ในหนังสือ“เพลโตและปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรม” 7 กล่าวไว้ว่าความกล้าหาญเป็นคุณธรรมแต่ต้องกล้าในสิ่งที่ควรกล้า เพราะทำให้เราทำสิ่งที่ดีและมี ความสุข ความพอดีเป็นคุณธรรม เพราะทำให้มีอิสระจากความไม่เป็นทาสของความปรารถนา ความ ยุติธรรมเป็นคุณธรรมเพราะเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ต่อส่วนรวม (วราพรรณ น้อยสุวรรณ. 2536 : 67-69) กู๊ด (Good. 1973 : 641)(อ้างถึงใน นิภา วรฉันท 2552 : 9-10) ให้ความหมายของคุณธรรม ไว้ 2 ประการ คือ คุณธรรมหมายถึง ความดีงามของลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรมที่ได้กระทำจนเคยชิน และคุณธรรมหมายถึงคุณภาพที่บุคคลได้กระทำตามความคิด และมาตรฐานของสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับ ความประพฤติและศีลธรรม วิชัย ตันศิริ (2543 : 68) ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า หมายถึง ข้อประพฤติปฏิบัติอัน เป็นประโยชน์ และมีความถูกต้องดีงาม นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้และยอมรับในเรื่องคุณธรรมตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบิร์ก (Kohlberg) และเป็นวัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณธรรม และจริยธรรมเป็นอย่างดีเนื่องจากเป็นวัยที่ชอบการเล่นแบบและพร้อมจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการพัฒนาจริยธรรมและจิตพิสัยที่ดี คือ มีองค์ประกอบหลักด้านความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวางรากฐานการปลูกฝังให้เกิดคุณธรรมและมีความรับผิดชอบเพื่อที่จะเป็น ผู้ใหญ่ที่ดีของชาติต่อไป (ส านักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 8) สรุปได้ว่า คุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจมนุษย์โดยผ่านประสบการณ์ จาก การได้สัมผัส ซึ่งจะแสดงออกมาจากการกระทำทางกาย วาจา และใจ ของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งที่มี ประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผลในการประพฤติปฏิบัติและคิดในทางที่ถูกต้องดีงาม

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

1. เพื่อฝึกให้เด็กๆ มีพัฒนาการด้านสังคม ด้วยการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรมที่ดี
2. เพื่อให้เด็กๆ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน
3. เพื่อปลูกฝังให้เด็กๆ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม และการใช้ชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข

กลุ่มเป้าหมาย

เชิงปริมาณ เด็กอนุบาล 2/5 ทั้ง 34 คน สามารถทำกิจกรรมเกมการศึกษาด้วยกันกับเพื่อนได้

เชิงคุณภาพ เด็กอนุบาล 2/5 ทั้ง 34 คน สามารถทำกิจกรรมเกมการศึกษาด้วยกันกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

1. วิเคราะห์ปัญหา

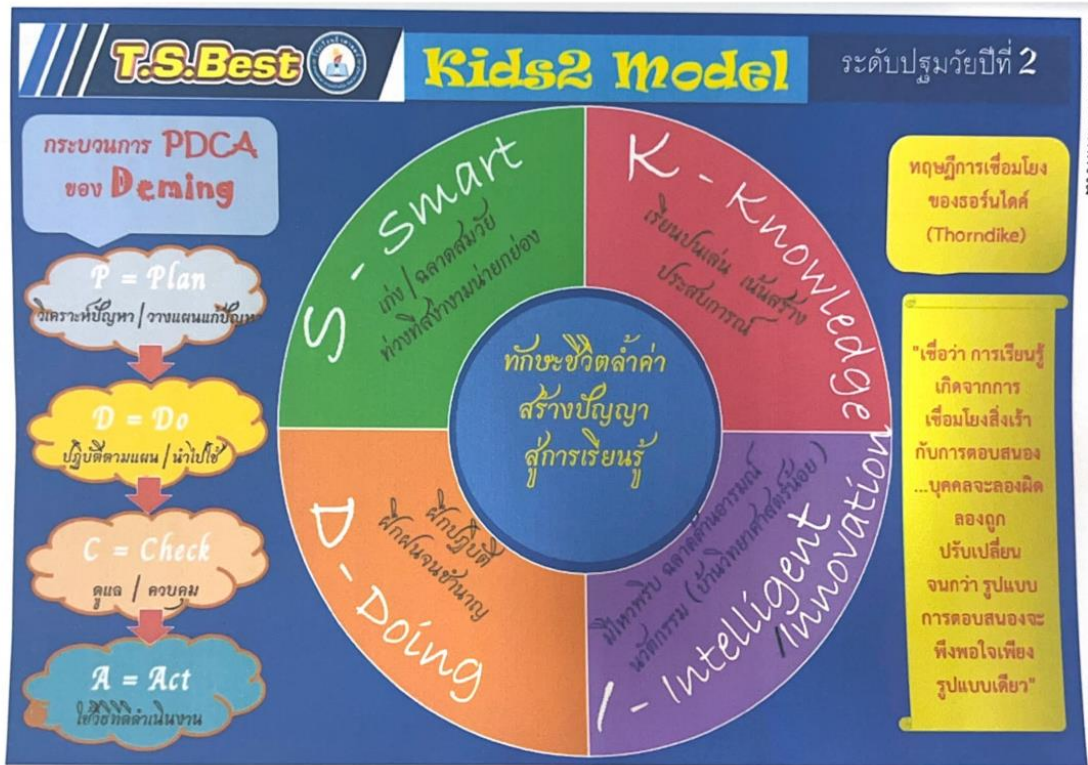
ในทุกๆวันเด็กๆจะต้องมาโรงเรียนและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน โดยคุณครูจะให้เด็กๆ ทำกิจกรรมกิจวัตรประจำวัน คุณครูสังเกตเห็นว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่เก็บของเล่น แปรงพื้นเองไม่ได้ มีพัฒนาการด้านสังคมค่อนข้างน้อย เวลาเล่นจะต่างตนต่างเล่น ต้องรอคำสั่งจากคุณครูถึงจะเข้ามาเก็บของเข้าที่

2. การลงมือทดลอง

ทุกๆวัน คุณครูให้เด็กทุกคน ฟังนิทานคุณธรรมต่างๆ โดยที่ให้เด็กๆเล่นกับเพื่อนๆ คนไหนก็ได้ ในขณะที่นั้นคุณครูจะคอยสังเกตเพื่อเก็บข้อมูลว่า ใครบ้างที่เก็บของเข้าที่เองได้ มีพัฒนาการด้านสังคมที่ดีและใครบ้างที่ยังปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่กล้าแสดงออก

3. การดูแล/ควบคุม

นอกจากคุณครูจะดูแลช่วยเหลือเด็กๆ ในการพัฒนาการด้านสังคมแล้ว ยังวางแผนให้เด็กๆ มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในทุกๆวัน โดยผ่านการจัดกิจกรรมนิทานคุณธรรมได้แก่ นิทานความรับผิดชอบต่อ ความมีน้ำใจ ความแบ่งปัน ความซื่อสัตย์ มาให้เด็กๆได้ฟัง ร่วมกันกับเพื่อนบ่อยๆ เพื่อให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

กระบวนการตรวจสอบ กลั่นกรอง (Best Practice)

1. การพิจารณาการตั้งชื่อเรื่อง Best Practice และความสมบูรณ์ของ Model จากคุณครูดวงพร พุฒิจิระ หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย
2. การตรวจสอบเอกสารอย่างถี่ถ้วน จากหัวหนาระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 3 และปฐมวัยปีที่ 1
3. ได้รับการช่วยพิสูจน์อักษรจากเพื่อนครูประจำชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ทั้ง 4 ท่าน
4. การตรวจสอบความเรียบร้อยของเอกสารอีกครั้ง จากผู้ช่วยหัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย

๔.ผลการดำเนินการ ผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่ได้รับ

ลำดับที่	สิ่งที่ครูเห็นจากการสังเกต	หมายเหตุ
ลำดับที่ 1	เด็กส่วนหนึ่งมีพัฒนาการด้านสังคมค่อนข้างน้อย เด็กอีกส่วนรอคุณครูบอกให้ไปทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	
ลำดับที่ 2	เด็กจำนวนเกินครึ่งมีพัฒนาการด้านสังคมที่ดีขึ้น เริ่มปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ตาม ระยะเวลา	
ลำดับที่ 3	เด็กๆ สามารถช่วยเหลือตนเอง เก็บของเล่น ของใช้ได้ โดยที่คุณครูไม่ต้องบอก หรือแนะนำอะไร	
ลำดับที่ 4	เด็กๆ สามารถช่วยเหลือตนเอง เก็บของเล่น ของใช้ได้ ได้อย่างดี มีความสัมพันธ์ ที่ดีต่อกันมากขึ้น เด็กๆบางคนยังเล่นและทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนได้อย่างมี ความสุข	

1. เด็กๆ มีความสุข ที่ได้เล่นและทำกิจกรรมเกมการศึกษาาร่วมกันกับเพื่อนๆ
2. เด็กๆ มีความมั่นใจ และความภาคภูมิใจในตนเอง รวมถึงมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนๆ ที่ในการเก็บของเข้าที่ แปรงพัน ล้าง
มือด้วยกัน
3. เด็กๆ มีพัฒนาการด้านสังคมที่ดี มีการปรับตัว และมีความสุขในการใช้ชีวิตประจำวันร่วมกับผู้อื่นได้

องค์ความรู้ที่เกิดจากนำ (Best Practice) ไปใช้

1. การฝึกทำอะไรซ้ำๆ ทำให้เกิดทักษะ และส่งผลต่อการพัฒนาไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม
2. เด็กๆ เรียนรู้และสามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง หากผู้ใหญ่ให้เด็กๆ มีโอกาสลองผิดลองถูก และคอยแนะนำ
ดูแล พร้อมกับให้กำลังใจอยู่เบื้องหลัง
3. ความร่วมมือจากผู้ปกครอง มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อน และส่งผลต่อเนื่องต่อการฝึกปฏิบัติ จนเกิดเป็น
ทักษะที่ดีติดตัวเด็ก
4. การใช้โซเชียลในทางสร้างสรรค์ ติดต่อประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองได้แบบฉับไว ส่งผลดีงามต่อความ
ร่วมมือของบ้านและโรงเรียนได้อย่างดี

๕.ปัจจัยความสำเร็จ ที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพของนวัตกรรม/แนวปฏิบัติที่ดี

1. ผู้อำนวยการโรงเรียน เปิดโอกาสในเข้ารับการอบรมเรื่อง Best Practice อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจ ในการดำเนินงานได้อย่างราบรื่นมีประสิทธิภาพ
2. หัวหน้ากลุ่มงานบริหารวิชาการ ระดับปฐมวัย ให้คำแนะนำตลอดการดำเนินงาน
3. ความร่วมมืออย่างดีเยี่ยมจากผู้ปกครอง

๖.บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned) (ระบุสรุปข้อสังเกต/ข้อเสนอแนะ และข้อควรระวังที่เป็นแนวทางในการนำนวัตกรรม/แนวปฏิบัติที่ดีไปใช้/พัฒนาต่อหรือดำเนินการให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น)

1. ความเอาใจจริงเอาใจของคุณครูต่อการฝึกให้เด็กๆ ได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน รวมถึงการติดตามสอบถาม ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ให้เด็กๆ มีโอกาสทำด้วยตัวเอง ทำให้เห็นการพัฒนาการด้านสังคมของเด็กๆ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน
2. การสร้างวินัยหรือฝึกให้เด็กๆ ทำอะไรได้ อาศัยความต่อเนื่องและเวลา ไม่ได้ผลลัพธ์มาโดยเร็ว ดังนั้น ครูจึงต้องใจเย็น พยายามพรีำแนะนำอย่างต่อเนื่อง
3. การทำนิทานให้เพื่อนครูแต่ละห้องมีไว้ใช้สอนเด็กๆ

๗.การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

1.รูปแบบ/วิธีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ (Best Practice)

- ⇒ การประชุมประจำเดือน เป็นโอกาสที่ได้แบ่งปันให้เพื่อนๆ ครูระดับปฐมวัยได้รับทราบถึงแนวการปฏิบัติที่ดีในขณะที่ได้ดำเนินการ จนถึงเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จด้วย
- ⇒ ได้แบ่งปันในระหว่างการประชุมคุยในระดับสายชั้นปฐมวัยปีที่ 2
- ⇒ การเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านทางใบงาน “สัมพันธ์บ้านและโรงเรียน”
- ⇒ การเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดี ผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียน

๘.การขยายผล (Best Practice) หน่วยงานที่มีส่วนร่วม

.....

ภาคผนวก

บรรยากาศในการทำกิจกรรม
เรื่องมีความซื่อสัตย์

เรื่องมีความความรับผิดชอบตนเอง

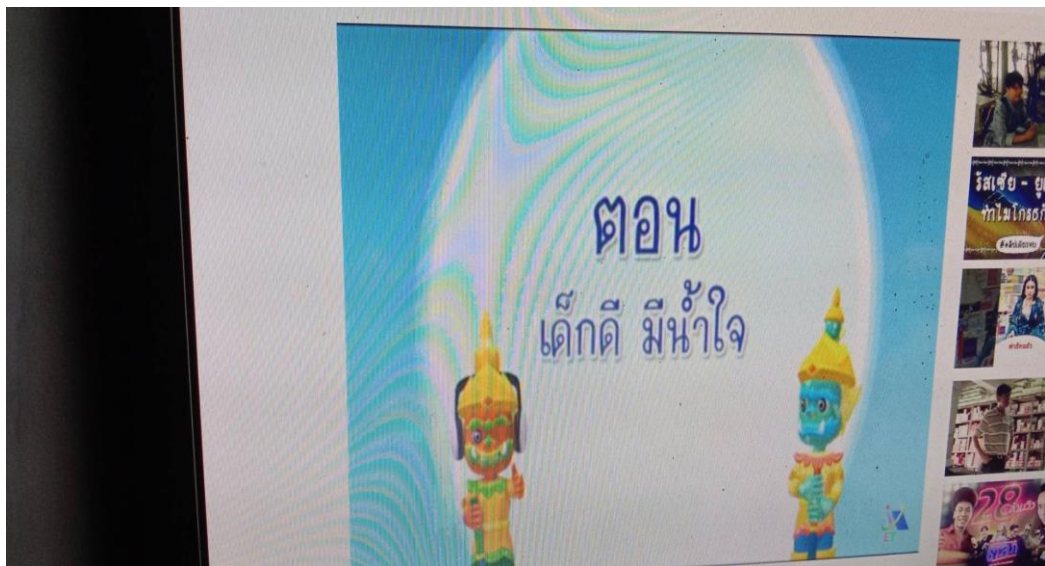
คุณธรรมเรื่อง สะอาด

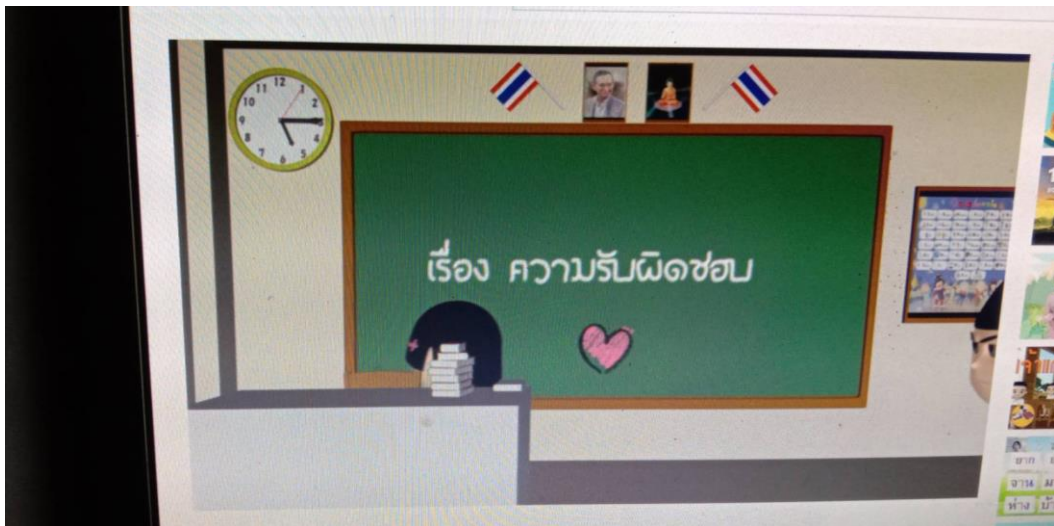

คุณธรรมเรื่อง ความมีน้ำใจ

นิทานคุณธรรม

บรรณานุกรม

1. วียะดา บัวเฟื่อน . (2531). การฝกความสนใจในการเล่นเกมการศึกษาของเด็กปฐมวัยโดยครูชี้แนะ และเล่นด้วยตนเอง. ปรญญานพนธ์ กศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
2. ญัฐพร พงษ์สิงห์. (2539) พฤติกรรมชอบสังคคของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสพการณ์ การเล่นเกมการศึกษาเป็นกลุ่มอย่างมีแบบแผน. ปรญญานพนธกศม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
3. <http://www.brainkiddy.com/article>